

Úmysly mší svatých od 19. října do 1. listopadu 2020

Do úterý 3. listopadu je vládou omezena účast na bohoslužbách na **maximální počet 6 osob**.

Z tohoto důvodu bude mše přístupná **po předchozí domluvě** pouze tomu, kdo má v daný den zapsanou intenci a těm, které si pozve, do celkového počtu 6 přítomných.

Po 19. 10.	Za zdraví a Boží požehnání pro Marii a Josefa	Po 26. 10.	Za Charitu v J. Hradci
Út 20. 10.	Za Annu Ptáčkovou a Dobromilu Zavřelovou	Út 27. 10.	Na dobrý úmysl dárce
St 21. 10.	Za hospic	St 28. 10.	Za Miloše Plachého, manželku Marii a Růženu Fährichovou
Čt 22. 10.	Za Boží požehnání pro rodiny našich dětí	Čt 29. 10.	Za milost Boží pro duši Evy Linhartové
Pá 23. 10.	Za MUDr. Oldřicha Kolína	Pá 30. 10.	Za † manžele Maříkovy
So 24. 10.	Za rodinu Hanzalovu a Petrakovu a za duše na které jejich blízcí nepamatojí	So 31. 10.	Za † Aloise Spurného
Ne 25. 10. 30. neděle v mezidobí	Za farnosti Za živé i † z rodiny Šimků a Flíčků	Ne 1. 11. slavnost Všech svatých	Za farnosti Na úmysl dárce

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603, mail: prokop.ivo@dicb.cz

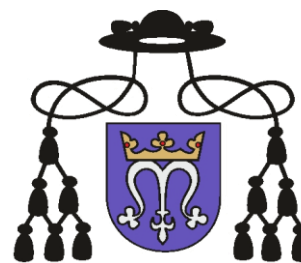
Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdová

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 28. 10. 2020

26 / 2020

XXV. ročník

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

18. října 2020

Zpátky v zákopech?

Pro zvládnutí současné velmi nejisté a chaotické situace může být užitečné najít nějakou obdobu v minulosti. Hodně se nyní též používá vojenská terminologie a v čele zdravotních opatření se objevují vojáci. Tak si i já dovoluji přidat něco z mé oblíbené vojenské historie.

Náhodou jsem se teď více věnoval studiu církve v Čechách za třicetileté války. Při četbě jsem si všiml jedné zajímavé věci. Po počátečním válčení na našem území v letech 1618 - 1620 za stavovského povstání, které ukončila bitva na Bílé hoře, se Čechám válka dlouho vyhýbala. Zhruba deset let se válčilo všude kolem nás, ale Čechy měly poměrný klid. Zahraniční pozorovatelé je nazývali dokonce Terra felix – šťastná země. Jenže posléze, v roce 1631, přišla „druhá vlna.“ Do země vpadli nejprve Sasové a od té doby se situace zásadně změnila.

Po další léta, až do konce třicetileté války v roce 1648, takřka nebylo roku, aby u nás neplenily cizí armády, především Švédové. Vláda v předchozích deseti letech poměrného pokoje zanedbala opevnování měst, jejich zajištění schopnými vojáky a zásobami potravin či střeliva, a tak si zde mohli Švédové dělat téměř vše, co se jim zlíbilo.

Protiopatření škodila takřka více, než nepřátelé. Když totiž konečně přitáhlo císařské vojsko, aby zemi hájilo, plnilo a drancovalo skoro stejně a nakonec obvykle se Švédové prohráli. Neustále se měnilo vrchní velení a přicházely zmatené a nesplnitelné rozkazy a vypisovaly se nové a nové daně, jak na válku, tak na reprezentaci císaře. Země byla totálně vyjedená a zubožená, bylo velmi nebezpečné se pohybovat mimo opevněná sídla a vše se ocitalo v rozkladu.

Ze svědectví nejvyšších šlechticů a prelátů, stejně jako ze záznamů obyčejných měšťanů a farářů se dozvídáme, jak byli všichni z nekončících útrap sklíčení, malomyslní a takřka zoufalí. Jak po chvílích slabé naděje, že třeba už bude

uzavřen mír, znovu přicházely depresivní chvíle a nic se neměnilo k lepšímu. Nikdo nevěděl co s tím.

Myslím, že v současné době jsme se ocitli v situaci, která se tomu, co zažívali naši předkové, vzdáleně podobá. Také jsme byli po skočení první karantény určitou dobu Terra felix, bez větších problémů a mohli jsme si na čas vydechnout. Bohu za to dík. Nyní však na nás koronavirus zaútočil podobně jako Švédové na naše předky a ukázalo se, jak málo příprav se podařilo přes léto vykonat. Protiopatření jsou často téměř stejně ničivá, jako sám nepřítel.

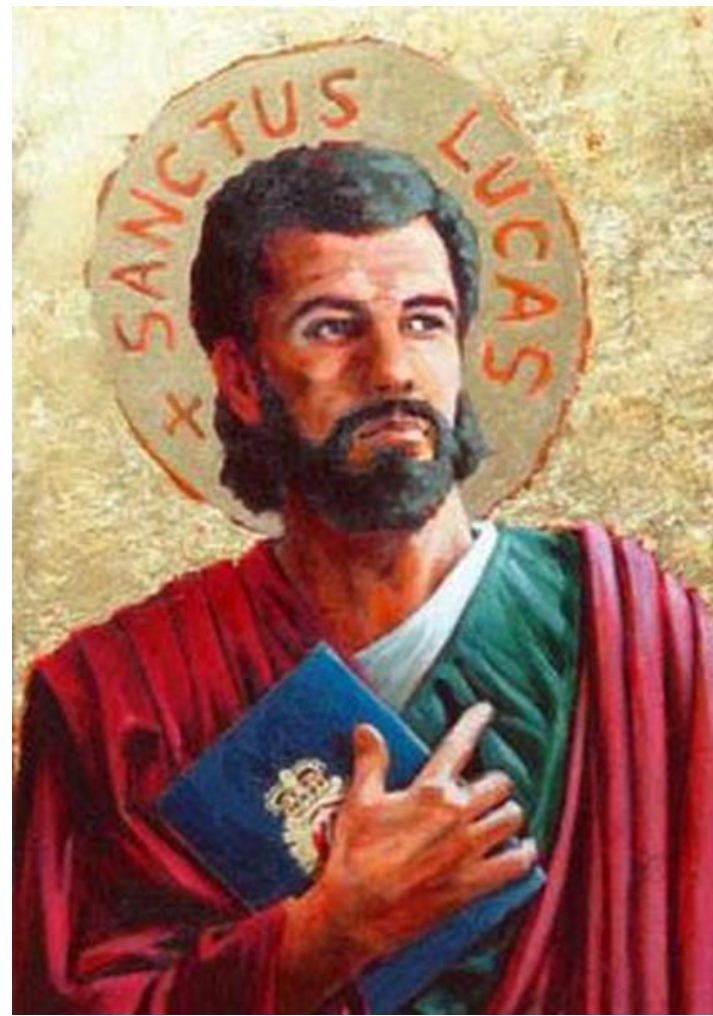
A my se musíme, obrazně řečeno, vrátit do bahnitého, špinavého zákopu, o němž jsme si mysleli, že už jej nebudeme potřebovat. Rozkazy a sliby vrchního velení také nejsou zrovna přehledné a jednotné a nepříspěvají k udržení dobré morálky a občas se může zdát, že „dvůr“ netuší, co se děje v podhradí.

Příklad našich předků v 17. století však může dodat odvahu i nám. Lidé se tehdy nespolehnali jen na vzdálené velitele ve Vídni, ani nepřipustili chaos a kapitulaci s tím, že nic nemá cenu a vše je ztracené. Sami se dokázali zorganizovat a společně s pár kvalitními důstojníky ubránili mnohá města před mnohonásobně silnějšími a lépe vyzbrojenými Švédy. Nejznámějším příkladem je obrana Starého Města pražského v roce 1648, kde bojovali společně s vojáky studenti, mniši i řemeslníci a město uhájili. Ne pro císaře a vládu, ale pro sebe, protože věděli, že jen tak se zachrání od hrozných škod. Podobně se podařilo uhájit množství dalších měst, mimo jiné i náš Jindřichův Hradec a nepřítel nakonec musel uzavřít mír a ze země odtáhnout. Stálo to spoustu vyčerpávajícího úsilí, chtělo to takřka nekonečnou trpělivost, ale nakonec se to podařilo.

Podobné vlastnosti musí obvykle projevit každá generace. Vždycky jednou za čas přijde zkouška, těžké krizové období, kdy se hroutí jistoty, ale pokud lidé vytrvají, vždy také přijde nakonec vítězství a úleva.

My se nyní vracíme do nevlídného zákopu, ale už nikoliv jako nezkušení a vyděšení nováčci, nýbrž jako prověření „frontáci“ se všemi zkušenostmi, které jsme načerpali na jaře. Už se nemusíme tolik bát neznámého, už víme, nač si dát opravdu pozor, co zachovávat, jak se moudře chovat, co očekávat a čím se nedat zmást.

V neděli budeme číst evangelium: „dávejte císaři, co je císařovo a Bohu co je Boží“. Respektujme tedy to, co světská moc nařizuje, ale nezapomínejme, že to nejdůležitější je v rukou Božích. Ne vždy se nám jednání držitelů moc líbí, ale i na to Pán Ježíš pamatoval, když řekl svým učedníkům o vůdcích Izraelského národa: „Dělejte a zachovávejte všechno, co vám řeknou, ale podle jejich skutků nejednejte“. Je totiž ještě něco horšího, než chybná vláda a než koronavirus – totiž chaos, anarchie, zmatek, nerespektování společenského řádu. Občas se nějaká bitva prohraje špatným velením generálů, ale vždycky se prohraje, pokud si každý

V neděli 18. října má svůj svátek evangelista Lukáš, jehož sv. Pavel nazývá v listu Kolosanům „milovaným lékařem“. Prosme tohoto evangelistu Božího milosrdenství o podporu a přimluvu pro všechny lékaře, zdravotníky i pacienty v úsilí o zdraví těla i duše.

Otvírací doba kostela

Proboštský kostel je otevřen pro soukromou modlitbu věřících před Nejsvětější svátostí oltářní od úterý do soboty vždy v 16.00 – 17.00 hod. V neděli je otevřen v 10.00 – 11.00 a 14.00 – 15.00 hod. Zadní část kostela pod varhanní kruchtou je otevřena denně od 7.30 do 17.00 hod.

Změna času

V noci z 24. na 25. října se vracíme od letního k středoevropskému času. Ručičky hodinek si posuneme o jednu hodinu zpět a díky tomu si můžeme v neděli přispat.

Posvícení

Slavnost Výročí posvěcení kostela si náš proboštský chrám připomíná v neděli 25. října.

Osadní svátek

V jindřichohradecké farnosti připadá osadní svátek na neděli 1. listopadu. Připomenout si jej můžeme před Nejsvětější svátostí v době od 10.00 do 11.00 hod. a poté od 14.00 do 15.00 hod., kdy bude kostel otevřený.

Vybídnutí k modlitbě

I když se nyní dočasně nemůžeme scházet v kostelích, můžeme se spojit alespoň duchovně v modlitbě. Vždy ve 20.00 hod. je vhodné se pomodlit růženec, případně korunku k Božímu milosrdenství nebo Litanie v době náuky a tak pomoci k odstranění všeho zlého, co se spolu s koronavirem šíří v naší zemi i v celém světě.

Náboženství

Vzhledem k nařízení státu je přerušena i prezenční forma vyučování náboženství na faře a pro děti připravujeme distanční způsob výuky na našich webových stránkách. Zde si budou moci děti stáhnout pracovní listy a informace k jednotlivým tématům vyučování. Po uvolnění restriktivních opatření, a obnovení výuky na školách, bude obnoveno také setkávání dětí na faře. Děti, které se účastnily přípravy na 1. sv. přijímání, mohou pokračovat v setkávání s P. Jendou Turkem také až po obnovení prezenčního vzdělávání.

dělá co chce, bez ohledu na druhé. A statečností, osobní iniciativou a vynalézavostí i spoluprací řadových vojáků se velmi často zachránila situace, která vypadala beznadějně. A jak čteme v knize Makabejské: z hlediska nebes není rozdíl zachránit malým či velkým počtem.

Proto si připomeňme, že tím, kdo má v ruce to skutečně nejvyšší velení, není žádný premiér, profesor či plukovník, ale Hospodin zástupů. Každá krize je především duchovním zápasem. Zápasem o víru, naději a lásku. V tomto boji nám přichází na pomoc také Panna Maria, vzývaná za třicetileté války našimi předky jako generalissima, archandělé Michael a Rafael se zástupy andělů i všichni naši nebeští přátelé, svatí.

I když je nyní komplikovanější spojení – možnost navštívit mši sv. je velmi omezena, přesto může každý, kdo má otevřené srdce, v tichosti předstoupit před Boha a obdržet od něj posilu do všech zápasů a zkoušek, najít u něho řešení potíží, a načerpat jistotu, že nejsme na zapomenuté vartě, či na obětovaném křídle, ale na místě, kde každý můžeme spoustu dobrého vykonat a dočkat se vítězství.

Probošt Ivo Prokop

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

Neděle 18. 10. – 29. neděle v mezidobí (den modliteb za misie)

Pondělí 19. 10. – památka sv. Jan de Brébeufa a Izáka Joguese, kněží a druhů, mučedníků

– památka sv. Pavla od Kříže, kněze

Středa 21. 10. – památka bl. Karla Rakouského

Čtvrtek 22. 10. – památka sv. Jana Pavla II., papeže

Pátek 23. 10. – památka sv. Jana Kapistránského, kněze

Sobota 24. 10. – památka sv. Antonína M. Klareta, biskupa

Neděle 25. 10. – 30. neděle v mezidobí (slavnost Výročí posvěcení kostela)

Středa 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů

Čtvrtek 29. 10. – památka bl. Marie Restituty Kafkové, panny a mučednice

Sobota 31. 10. – památka sv. Wolfganga, biskupa

Neděle 1. 11. – slavnost Všech svatých (31. neděle v mezidobí)

Modlitba za vnitřní svobodu od strachu

Pane Ježíši Kriste, děkuji ti, že nejsem na život sám.
Mám tebe a své blízké, které jsi mi dal.
Děkuji ti, že jsi se mnou spojil svůj život
a mohu za tebou přijít se vším, co mě tíží.
Děkuji ti, že se před tebou nemusím vykazovat
žádnou dokonalostí ani žádným výkonem.
Vím, že mě miluješ takového, jaký jsem,
a že víš, co nosím ve svém srdci a s čím každodenně zápasím.
Je tolik skutečností, které mě chtějí od tebe vzdálit
a sebrat mi vnitřní pokoj a svobodu, kterou jsi mi daroval.
Dnes bych ti chtěl vydat zvlášť všechny své starosti, obavy, strachy a úzkosti.

Daruj mi, prosím, vnitřní svobodu
od obavy, že nemám věci lidsky pod kontrolou,
od ochromující starosti o zdraví své i svých blízkých,
od strachu z nemoci a ze smrti,
od úzkosti ze ztráty zaměstnání a chudoby,
od katastrofických scénářů budoucnosti.
Ty jsi Pánem mého života, života mých drahých i celého světa.
Daruj mi prosím vnější i vnitřní svobodu,
abych neměl strach stýkat se se svými bližními,
abych uměl rozlišovat mezi zprávami, které ke mně přicházejí,
abych si zachoval naději v budoucnost a důvěru v tebe,
a ze strachu nezapomněl žít.

Prosím tě, Pane Ježíši, ujmi se nás.
Tolikrát jsi za svého života svým učedníkům říkal: „Nebojte se!“
Tolikrát jsi jim předával do jejich srdcí svůj pokoj.
Ujišťoval jsi je, že Otec ví, co potřebujeme
a že má také sečteny všechny naše vlasy na hlavě.
Pomoz nám, abychom věřili víc tobě a tvému slovu
než slovům, která zasévají strach.
Prosím tě, sejmi z nás a z celé naší společnosti závoj strachu a úzkosti
a dej nám odvahu k důvěře, že se ti nic nevymklo z rukou.
Prosím tě o moudrost, abychom se dobře rozhodovali každý den a správně
jednali.

Pokud máme projít nějakou životní zkouškou,
dej nám, prosím, tu milost,
abychom to přijali a nespolehali na sebe, svůj rozum a svoje síly.

Odevzdávám se ti, Pane Ježíši, na další den svého života.
Odevzdávám ti také všechny své drahé a prosím tě,
chraň nás před všemi úklady nepřítelů spásy,
který rozsévá strach a ničí lidské vztahy,
odvádí nás od tebe a od důvěry ve tvoji prozřetelnost, dobrotu a lásku.
Pošli své svaté anděly, ať chrání mě i všechny mé blízké
od nemoci a nešťastných událostí.
Veď mě, prosím, svým Duchem,
ať mohu přinést pokoj všem, se kterými se setkám.
Amen.

Převzato z www.vojtechkodet.cz

OZNÁMENÍ:

Odpustky pro duše v očistci

Na základě dovolení Apoštolské Penitenciárie mohou věřící v naší republice získat plnomocné odpustky pro duše v očistci už od 25. října, pokud z vážných důvodů nemohou navštívit hřbitovy a zde se pomodlit za zemřelé v obvyklé době od 2. do 8. listopadu. Od 1. listopadu (Slavnost Všech svatých) odpoledne a po celý den 2. listopadu (Vzpomínka na všechny věrné zemřelé) je možno získat plnomocné odpustky pro zemřelé při návštěvě kteréhokoliv kostela a zde splnit pět podmínek: svátost smíření, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce, modlitba Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu mohou získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očistci ti, kdo navštíví hřbitov a zde se pomodlí za zemřelé a při nejbližší příležitosti se vyzpovídají, přijmou Tělo Páně a pomodlí se na úmysl Svatého otce. V Jindřichově Hradci je k tomu možno navštívit městský hřbitov Svatého kříže, ale i bývalé hřbitovy okolo kostelů svatého Václava a Nejsvětější Trojice.

Vzhledem k protiepidemickým opatřením nebudou letos na slavnost Všech svatých (1. 11.) ani na „dušičky“ 2. 11. veřejné mše svaté. Mše za zesnulé však budou slouženy v soukromí. Podobně budou bez účasti veřejnosti kněžními požehnány naše hřbitovy.